

Hjælp af Cyklerne kom forskellige Landsdeles Befolkning hinanden nærmere, idet Folk nu mange Gange fra de fjernest liggende Landsdele ved Hjælp af Cykle gjorde mange Ture. Dette kommer særlig os til Gavn, som bo i isolerede Egne, som man før kun har kendt lidt til. Nu blive vi jo opdagede ved Hjælp af Cyklen, saaledes at vi ogsaa faa Besøg af Folk fra Hovedstaden, hvad jeg tror, er gensidig frugtbringende. Jeg kan heller ikke se rettere, end at dette at faa ensartede Regler, i alt Fald ensartede Grundregler, for Cyklekørsel vil være heldigt, og jeg er her ikke enig med det ærede Medlem fra Stubbekøbing (N. J. Larsen) i, at man ved at give ensartede Regler for Cyklekørsel skulde komme den kommunale Styrelse for nær. Vi have jo allerede ældre Vedtægter af lignende Art, saaledes Vedtægten om, at man skal køre til højre med almindeligt Forspand; noget, der jo gælder over hele Landet. Jeg nævner blot dette ene, og rent juridisk set skal jeg ikke blande mig i dette Spørgsmaal; men ser man blot rent praktisk paa det, synes jeg, at det maatte være rigtigst og lettest for Cyklisterne, at der var saadanne fælles Grundregler, der gjaldt hele Landet over, og jeg kan ikke indse, at det skulde komme i Strid med det kommunale Selvstyre. Jeg ønsker Cyklysterne alt godt og ønsker dem derfor ogsaa, at der maa komme noget godt ud af dette Lovforslag, som jeg ikke er Modstander af; men jeg vil dog tilføje, at der er visse Bestemmelser i Lovforslaget, som jeg ikke kan billige. Dette gælder saaledes § 3. Lovforslaget er jo nu gennemgaaet næsten Paragraf for Paragraf af andre Talere, og jeg skal derfor ikke opholde Tinget ret længe. I § 3 tales der om, hvorledes man skal forholde sig, naar to vejfarende af forskellig Art, med forskellige Befordringsmidler møde hinanden, enten nu en kørende møder en Cyklist, en Rytter en kørende eller en Rytter en Cyklist, kort sagt vejfarende af forskellig Art. I saa Tilfælde vil jeg bestemt hævde, at mere travlt har en Cyklist ikke, end at han godt kan slaa en ubetydelig Kurve til højre for at komme forbi en Vogn, og det vil være urimeligt at forlange, at en stærkt belæst Arbejdsvogn skal vige til Side for ham. Jeg taler her om Vogne i Almindelighed; men fremhæver dette Tilfælde, fordi jeg synes, det er urimeligt, at denne Vogn skal vige af Sporet, fordi der kommer en Cyklist imod den. Det ville vi ikke være godt tjente med ude paa Landet.

Jeg ser heller ikke, hvad Nytte det skulde gøre for Cyklisten, da der virkelig for ham er Plads nok uden for Banen. Det bliver nu mere og mere almindeligt ude paa Landet, at man lægger paa to Vogne, f. Eks. 3,000 Pd. paa hver Vogn og sætter et Par Heste derfor. Det gaar meget let ude paa Landevejen, saa længe blot Vognen bliver i Sporet; men man kunde jo ogsaa tænke sig det Tilfælde, at de bleve nødte til at vige ud, ifølge hvad der her staa foreslaaet i § 3, idet de derefter skulde holde til højre, naar de møde en Cyklist, som saa ogsaa skal holde til højre, og i saa Tilfælde kan det endogsaa træffe, at det ikke er Hesten muligt, naar man er kommen uden for Sporet, at faa Vognen tilbage i Banen. Det kan ikke være Forslagsstillernes Mening, at dette skal være Tilfældet. Jeg tror, at man godt vil kunne enes paa dette Omraade. Det er, som sagt, væsentlig i § 3, at disse Bestemmelser med Hensyn til, hvorledes der skal forholdes, naar vejfarende mødes eller indhente hinanden, findes. Jeg kan heller ikke indse, at det vilde være til nogen Nytte, at Vogne, som indhentes af en Cyklist, skulle holde til højre, naar han ringer. Det er rigtigst, og det er man en Gang vant til, at han skal holde til venstre; saa ved man, til hvilken Side man kan vente ham, men jeg kan ikke indse, hvorledes det skulde gavne Cyklisten, at Vognen skulde køre til Side. Der er jo tilstrækkelig Plads for ham mellem Vognen og Grøften. Derimod er det en anden Sag, dersom Hesten er sky, men saa skal Kusken ogsaa nok selv vide at holde til Side. Jeg ønsker, som sagt, § 3 ændret ogsaa med Hensyn til Fodgængerne, men i øvrigt har jeg ikke noget mod Forslaget, og jeg maa endnu til Slutning hævde, at jeg anser det for rigtigst, at der gives ensartede Regler. Det er umuligt for Cyklisterne at vide, naar de køre fra den ene Jurisdiktion ind i den anden, og hvorledes Bestemmelserne ere i de forskellige Jurisdiktioner. Med Hensyn til Lygterne tror jeg ogsaa, at Forslagsstillerne have taget noget fejl, naar de tro, at det er unødvendigt at have Lygterne tændte ude paa Landet. Dette er fuldt saa nødvendigt som inde i Byerne og paa de mere befærdede Steder og større Landsbyer, hvor der er Gadebelysning. En Mand, der ude paa Landet, hvor der slet ingen Boliger findes, hvor Chausseen gaar over Hede, kommer gaaende i Mulm og Mørke hen ad Landevejen, kan ikke mærke, om han har en Cyklist i Nærheden af sig; hvis det er Tø-